

Główny Mówca Królowej Polski:

Twi nie Kocham nikogo, prócz Dziewicy świętej.

Wszystkie inne miłości są mi zakazane

A gdy trzeba toż sama ognie mi światłone

Zapali w duchu, który przez nią był dotknięty

Dla niej ja ukochałem swe imiętelne wrogi

Dla niej ja słubowatem swe ofiary żywe

Crystość i stodycz serca i sturby gorliwie

A gdy ja błądząc ona wskazała mi drogi

A kiedy byłem staby gdy grzeszyłem jeszcze

Stoi i wrok mając rzuca na życie tonie

Pochyliła me oczy i zstąpiła słońce

Urae stóm, w których droty uwielbienia dreszere

Dla niej pragnąłem sobie tych boleści szczerdore

Dla niej serce me w ranach krowawito się pięćiu

I gdy tej rądry krowia i męki - w napięciu

Przyrzynał - o na mi je przepasze na biodore

Twi myśleci będą tylko o Dziewicy świętej

Ty siedlisko mądrości i iroisto przebawien

Matko Polski, dla której masz quiarde przerwaczen

I, której cześć ochranian i kwois laurenty:

Niepokalana, która jest miłością sama,

Logiko wiary żywa i rozsodecaniana

Przez miłość Twoją cregó: duch mój nie dokonu?

Przez m... ..

Przez miłość Twoją o miłbiska bramo

O Diewico Świeta proszę się gresznik wielki
Spraw bym na wieki żył w miłości Twojej
Żebym uniczem nie obracił uspokojności Twojej
Żebym swoją duszą wielbił cię na wieki

Najgorzniejszą stugą i najprzedniejszą prośbą ziemi

Antończek Wiacek